

نگاهی به چالش‌های خانه سینما و دولت در مدیریت جدید

خانه سینما و راهی که در پیش رو دارد...

صحبت درباره خانه سینما، بی هزینه نیست؛ اما باید پذیرفت که در عمل، خانه سینما، دیگر کارایی خاصی نمی‌تواند داشته باشد، مگر اینکه به خودکفایی برسد. این خودکفایی، زمانی حاصل می‌شود که از مسیر درست قانونگذاران ایجاد شود؛ در این صورت می‌توان اختلافات درون نهادی و اعمال سلیقه‌های شخصی رادر خانه سینما، به کمترین حد خود رساند

شخصیت عمیقی ساخته است که در همان بدو ورودش، آشتی خانه سینما و سازمان سینمایی را مقدمه چینی کرده است. او اکنون به عنوان اولین بازیگر، سکان مدیریت خانه خیابان سمنان را به دست گرفته است. دهکردی فعالیت دارد و مورد وثوق صنوف مختلف است. اما سؤال اینجاست که بی‌حاشیه بودن یا نداشتن گرایش‌های سیاسی و حتی برقراری صلح میان اهالی خانه سینما و دولت، می‌تواند این نهاد غیردولتی و صنفی را از موانع و چالش‌های پیش‌رویش عبور دهد. موانعی که سبب شده برخی برای این نهاد صنفی، چشم‌انداز مبهمی را قائل شوند؛ چشم‌اندازی که شاید با تغییر رئیس خانه سینما هم تغییری نکند. موضوعی که برخی از اعضا این صنف، از زوایای مختلف، آن را مورد نقد و بررسی قرار داده‌اند.

هانبه شجاعی زند

نویسنده

جلسه دوستانه، پای درد دل آنها نشست. روزی که بعد از استعفای مرضیه برومند، از میان گوی نامزدی‌های ریاست هیأت مدیره، نام علی دهکردی، مرد بی‌حاشیه عرصه سینما خارج می‌شود تا خانه سینما، ارادت خود را به دولت، به بهترین نحو ابراز کرده باشد.

برومند، ۱۲ نفر دیگر بودند که این سمت را نپذیرفتند؛ اما در نهایت، مرضیه برومند این مسئولیت را پذیرفت. پذیرش مسئولیتی که تنها ۸ ماه دوام داشت. با کنار رفتن برومند حالا علی دهکردی است که چهاردهمین مدیرعامل خانه سینما شد.

آنچه در مورد این بازیگر عیان است، عدم گرایش‌های سیاسی اوست؛ سیاسی نبودن و پرهیز از شخصیت‌نمایی و شومن، از او

۲۳ آبان سال ۱۴۰۲ را می‌توان در تقویم هنری ایران، روز آشتی میان اهالی خانه سینما با سازمان‌های بالادستی بنامیم؛ روزی که بی‌بی‌سی آن را روز اتصال خانه سینما با حکومت نامگذاری کرده است. روزی که محمد خزاعی به پیشنهاد اهالی خانه سینما، در یک

مسیر عقب‌نشینی خانه سینما، از مواضع تند و پرحاشیه بیانیه‌های سیاسی یک سال اخیر، نشان می‌دهد که علی دهکردی رئیس جدید خانه سینما، نسبت به دورئیس پیشین یا رؤسای قبل‌تر، شرایط کاری بهتری را پیش رو دارد. شرایط بهتر از این نظر که به دلایل نامعلومی که در خانه سینما جریان دارد، مرضیه برومند سیزدهمین نفری بود که مدیرعاملی خانه سینما به او پیشنهاد شد؛ یعنی قبل از

شخصیت دوگانه خانه سینما آن را متزلزل کرده است!

بدخشانی در ارتباط با ضرورت اصلاحات در خانه سینما گفت: اساسنامه خانه سینما، در طول عمر خود، اصلاحاتی را شامل شده و امروز، خانه سینما، به دنبال نگارش یک اساسنامه جدید است که مقدمات نگارش آن فراهم شده است. وی با اشاره به چالش اصلی امروز خانه سینما گفت: گروهی در خارج از بدنه خانه سینما، تلاش می‌کنند تا متولی اصلی این نهاد باشند. از طرف دیگر، گروهی هستند که در مقابل این دسته ایستاده‌اند و آنها را برنمی‌تابند.

ارجاع، سبب شد تا اعضای خانه سینما، شرایط یک بام و دو هوا پیدا کنند؛ یعنی از نظر حرفه‌ای، کارشان وابسته به وزارت ارشاد باشد و از طرف دیگر، برخی دیگر از مسائل شان در وزارت کار تعریف شود. وی در ارتباط با تبعات ناشی از دوگانگی شخصیت برای خانه سینما گفت: این حالت دوپارگی، یک شخصیت دوگانه‌ای را برای خانه سینما ایجاد کرده است. همین شخصیت دوگانه، خانه سینما را تضعیف کرده و زمینه‌ساز تناقضات درونی در خانه سینما شده است. این سرگردانی خانه سینما سبب می‌شود این نهاد، هرگز به ساختار منسجم، دست پیدا نکند.

علی‌زکان، عضو صنوف تهیه‌کنندگان در ارتباط با مشکلات ساختاری خانه سینما گفت: خانه سینما به دلیل وابستگی به دولت، مدام برای تأمین منابع مالی خود به دولت نیازمند است و رابطه میان دولت و خانه سینما، یک رابطه رئیس و مرئوس است. در این نظام، تصمیم‌گیری اصناف وابسته به خانه سینما را برای حل مشکلات بیمه به وزارت کار ارجاع داده‌اند، در نتیجه، اصناف کاری و کارفرمایی شکل گرفته است که در این چرخه، برای اهالی سینما عایدی ندارد؛ چراکه هنرمندان به لحاظ شغلی، ربطی به وزارت کار ندارند و این

